

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 426/2019
16.05.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. и члана 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Максимовића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Крагујевцу К-45/18 од 01.03.2019. године и Кв-93/19 од 26.03.2019. године, у седници већа одржаној дана 16.05.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Максимовића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Крагујевцу К-45/18 од 01.03.2019. године и Кв-93/19 од 26.03.2019. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Крагујевцу К-45/18 од 01.03.2019. године одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Максимовића, за накнаду трошкова кривичног поступка у предмету Вишег суда у Крагујевцу К-45/18.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Кв-93/19 од 26.03.2019. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Максимовића, изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу К-45/18 од 01.03.2019. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Ненад Максимовић, због повреде закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 265. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношења одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног, иако не нумерише повреду одредбе члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 265. ЗКП, исту образлаже у поднетом захтеву, на тај начин што наводи да је оптужним актом окривљеном АА стављено на терет да је извршио два кривична дела, да је за једно кривично дело правноснажно оглашен кривим, док је за друго кривично дело оптужба одбијена, да је у побијаним решењима суд одбио да накнади трошкове кривичног поступка окривљеном АА, у делу у којем се исти односе на кривично дело пореска утаја из члана 229. став 1. КЗ, у односу на које је оптужба одбијена и да у смислу одредбе члана 265. став 1. ЗКП, у односу на ово кривично дело за које је оптужба одбијена, донесе одлуку да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда. При томе, окривљеном АА стављено је на терет извршење два кривична дела, и то кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. и члана 61. КЗ за које је правноснажно оглашен кривим и кривично дело пореска утаја из члана 229. став 2. КЗ, за које је правноснажно оптужба одбијена.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, по ставу Врховног касационог суда, у односу на оба кривична дела која су окривљеном стављена на терет у овом кривичном поступку, који се водио пред Вишим судом у Крагујевцу у предмету К-45/18, вођен је јединствени поступак, у току кога је бранилац окривљеном пружао јединствену одбрану за оба кривична дела, све радње које је бранилац окривљеног предузимао у поступку су предузимане у односу на оба кривична дела, а главни претреси одржавани истовремено за оба кривична дела, што указује да се трошкови кривичног поступка па и трошкови одбране не могу посебно издвојити, због чега је, у конкретном случају, без значаја чињеница да је за једно кривично дело оптужба одбијена - кривично дело пореска утаја из члана 229. став 2. КЗ.

На наведену повреду одредаба кривичног поступка, одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене одлуке, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе, у образложењу решења, на страни 2, став три, дао разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Из напред наведених разлога Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Ирина Ристић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић